

Dünyanın qəbul etdiyi dahi şəxsiyyət

Tarixdə həmisiyəşar liderlər var. Onlar öz böyüklüyü, təkrarolunmazlığı, xalqına və dövlətinə xidmətləri ilə seçilən nadir insanlardır. Belə şəxsiyyətlər bir xalqın görkəmli övladı olmaq statusundan çıxaraq bəşəriyyətin qəbul etdiyi simalara çevrilirlər. Almanların Bismarkı, türklərin Atatürkü, İngilislerin Çörçilli, amerikalıların Ruzvelti, fransızların de Qollu, çinlilərin Den Syao Pini... Azərbaycan xalqının Heydər Əliyevi belə şəxsiyyətlərdəndir.

Mühəribəni səngərdən diplomatiya cəbhəsinə keçirməyə, “Ösrin müqaviləsi”ni imzalatmağa, dağıdılmış, vıran qoyulmuş, talan olunmuş Azərbaycanın sabit inkişaf xətti, hüquqi-demokratik dövlət quruculuğu yolu ilə irəliləməsini təmin etməyə, vaxtılıq olkənin beynəlxalq imicinə vurulmuş ləkələri fəal surətdə təmizləməyə yalnız və yalnız ümummilli liderin güclü çatardı. O, özünün bilik və bacarığı, kamil şəxsiyyəti, fövqələdə intellekti, xüsusi təşkilatlılıq və idarəetmə qabiliyyəti, dövlətinə və millatınə bağlılığı ilə olksının müstəqilliyini nəinki qoruyub saxlaya bildi, həm də ona dönməz xarakter verdi.

Ulu öndər Heydər Əliyevin siyasi bioqrafiyası, dövlətçilik taleyi, idarəetmə məktəbi haqqında hələ onun sağlığında coxsayılı sənədlə film ləçəklər, nəşrlər işiq üzü görüb, məqalələr yazılıb. Lakin tarix sübut edir ki, liderlərin həyat və fəaliyyəti təkcə onların sağlığında deyil, yüz illər sonra da öyrənilir, tədqiq olunur. Bu baxımdan müstəqil Azərbaycanın banisi olan Heydər Əliyev şəxsiyyətinə tarixçi, filosof, siyasetçi və politoloqların marağının təbiidir. Çünkü Heydər Əliyev bu qoca dünyanın özünə bir dərs verib getdi: siyaset, diplomatiya, natiqlik, cəsarət, mərdlik dərsi. Ən başlıcası isə özündən sonra silinməz iz qoyub getmək dərsi! Heydər Əliyev tarixi yazmırı, onu yaradır və öz qüdrətli ciyinlərində irəli aparırı. O, memarlıqdan mühəzəzə oxumurdur, memarlığın ən gözəl nümunələrini yaradıb öz xalqına, gələcək nəsillərə ərməğan edirdi! Bu memarlıq abidələrinin ən möhtəşəmi həmisi var olacaq müstəqil Azərbaycan dövlətidir.

Mən ümummilli lider Heydər Əliyevi 1993-cü ildən 1996-ci ildək coxsayılı xarici səfərlərdə müşavirə etmiş, həmin səfərlərə həsr olunmuş 20-dən çox sənədlə televiziya filminin ssenarisi yazmış, onun keçirdiyi müşavirə, yiğincəq və toplantılarla bağlı 2000-dən çox reportaj və şəhər hazırlamışam. Mətbuat səhifələrində Heydər Əliyevin daxili və xarici siyaseti, dövlət quruculuğu məsələlərinə həsr olunmuş yüzlərlə məqalənin müəllifiyəm. Lakin dərk edirəm ki, Heydər Əliyev nəhəng bir ümmandır, onu öyrənmək üçün daha dərinlərə baş vurmaq lazımdır. Odur ki, qeydlərimi ümummilli liderin siyaseti, idarəetməsi və şəxsiyyəti barədə bəzi qənaətlərim və xatirələrimi təqdim edirəm.

Milli maraqlar, qətiyyət və prinsipiallıq

“Azərbaycanı informasiya blokadasından Heydər Əliyev çıxardı” qənaətinin alternativi yoxdur. O, xarici olkələrə səfərləri zamanı bütün görüşlərində ilk olaraq Dağılıq Qarabağ probleminin yaranmasını, onun tarixini, Ermənistanın təcavüzünü və olkəmiz üçün ağır nəticələrini, beynəlxalq separatizmin və terrorçuluğun başəriyyət üçün təhlükəsini dəmir məntiqi ilə tərəf-müqabilinə çatdırır və fikrini “Əgər dünya ədalətlidirsə, təcavüzkarı və təcavüzə məruz qalanı fərqləndirməlidir” kredosu üzərində qururdu. Onu üçün tərəf-müqabilin prezident, baş nazir, yaxud da adı bir jurnalist olması fərq etmirdi. Heydər Əliyev həmsəhətinə yorulmaq bilmədən, bəzən eyni fikri dəfələrlə təkrar etmək məcburiyyətində qalaraq Azərbaycan reallığını çatdırırırdı. Və nəinki çatdırırırdı, qarışdakını buna inandırırdı. Onun üçün böyük və kiçik auditoriya anlayışı yox idi. Onun üçün daha bir nəfərin (olsun dövlət xadimi, yaxud əcnəbi bir diplomat və ya xarici iş adamı) Azərbaycan haqqında həqiqətləri bilməsi ənənəvi idi. Bu səbəbdən də danışqlar zamanı vaxtimın böyük əksəriyyətini olkəmizdən ətrafında yaradılmış informasiya blokadasını yarmağa, dünyanın kor olmuş gözələrini açmağa sərf edirdi. Bir çox hallarda müəllim sagirdinə dərs izah edirmiş kimi xəritədə Ermənistanın təcavüzü nəticəsində işgal olunmuş torpaqları göstərir, bu problemlə bağlı ona verilən təkrar sualları cavablandırımdan yorulmurdu.

Siyasi polemika zamanı o, heç vaxt müdafiədə oynamırı. Məsələn, 1994-ci ilin sentyabrında ABŞ-a səfəri zamanı senator Şelbi ilə görüşdü. Onun “biz demirik ki, ABŞ zoraklıqlı edənlərə qarşı ciddi münasibət göstərsin, biz ədalətlili münasibət istəyirik. Bəli, Amerikada ermənilər çoxdur. Prezident Klinton dedi ki, burada bir milyon erməni yaşayır. 260 milyon əhalisi olan bir olkəyə bir milyon adam necə təsir göstərə bilər? Onlar ABŞ-in adından danışa bilməzlər”. Bu fikirlər qətiyyətli dövlət başçısının ABŞ administrasiyasına, Konqresinə və Senatına ünvanlanmış açıq və ədalətlili təqnididir, özü də düz Amerikanın göbəyində.

Heydər Əliyev həllədici anlarda həllədici məqamları elə incəliklə seçir, öz fikrini diplomatik formada, lakin çox kəskinliklə həmsəhətinə elə çatdırırırdı ki, bunu yalnız O edə bilərdi. 1996-ci il iyunun 13-də ABŞ-in Azərbaycandakı səfiri Riçard Kozlariçi qəbul edərkən 1992-ci ildə ABŞ Konqresi tərəfindən “Azadlığı müdafiə aktı”-na edilmiş 907-ci düzəlişə diqqət çəkərək dedi: “Bizim siyasetimiz o deyil ki, 907-ci düzəliş aradan qaldırılsın. İndiyə qədər biz ABŞ tərəfindən edilə biləcək humanitar yardımımız yaşaşmış və bundan sonra da yaşayacaqıq. Söhbət ədalətsizliyinə gedir. Ədalətsizlik etmək isə olmaz. Sizin vəsaitinizlə Azərbaycanın adından Azərbaycan dövlətinin başçısı kimi ABŞ hökumətinə qarşı öz ciddi nəzarələmə bildirirəm”. ABŞ səfiri ilə belə sərt formada yalnız Heydər Əliyev danişa bilərdi.

Qarabağ münaqişəsi

Heydər Əliyev Dağılıq Qarabağ münaqişəsinin ədalətlili həlli üçün Azərbaycanın imkanları ilə yanaşı, özünün xarizmasını da ortaya qoyur, danışqlar zamanı bu iki qüvvəni sinxron şəkildə çox məharətlə birləşdirirdi. O, İslam dünyasında yüksək səviyyədə qəbul olunan lider idi. 1994-cü ildə Mərakeşdə keçirilən İslam Konfransı Təşkilatının Zirvə toplantısında bu təşkilata üzv olkələrin Ermənistanı təcavüzkar dövlət kimi yekdiliklə tanımları da məhz onun şəxsiyyəti ilə bağlı idi. İslam dünyası Heydər Əliyevi kommunist rejimində belə öz dinini qoruyub saxlayan böyük siyaset adamı kimi qəbul edirdi. Şübhəsiz, bu məsələdə onun sabiq SSRİ-nin rəhbərlərindən biri kimi vaxtılıq İsləm dövlətlərinin liderləri ilə qurduğu əlaqələr müstəqil Azərbaycanın problemlərini çözmək üçün kara golordu.

Ümummilli lider Dağılıq Qarabağ münaqişəsinin həlli nəminə Azərbaycanın real müstəqilliyi, ərazi bütövlüyü və suverenliyi məsələsinin ikinci plana çəkilməsinə heç vaxt yol vermirdi. Onun üçün yarımmüstəqillik anlayışı yox idi. Bu səbəbdən də zaman-zaman münaqişənin həlli ilə bağlı bəzi dairələr tərəfindən edilən Azərbaycanın milli maraqlarına və beynəlxalq hüquqa zidd təklifləri qətiyyətlə rədd edirdi. Yaxşı yadimdadır. 1995-ci ilin mayında Rusiya Federasiya Şurasının sədri Vladimir Şumeyko Bakıya səfər etmişdi. Milli Məclisdə Rəsul Quliyevlə gö-

rüşündən sonra mən eksklüziv müsahibə verən Şumeyko dedi: “Dağılıq Qarabağ və Laçın istisna olmaqla digər rayonlarınızı istəyirsinizsə, gedin bu gün götürün”. Daha sonra Şumeykonu qəbul edən prezident Heydər Əliyev çox aydın və qətiyyətli formada bu fikirləri söylədi: “Biz kimdənsə pay istəmirik. İstəmirik ki, az və ya çox versinlər. Bəziləri təklif edir ki, Dağılıq Qarabağ və Laçın istisna olmaqla Ermənistan işğal olunmuş digər rayonları qaytara bilər. Mən qətiyyətlə bu fikirləri rədd edirəm. Azərbaycanın ərazi bütövlüyü tam halda bərpa olunmalıdır və olunacaq”. Prezident bu fikirləri söyleyərkən təxminən iki-üç saat əvvəl mən müsahibə verən Şumeykonun üzünə baxdım. Çaşqın və bir az da hürkək bir görkəm almışdım.

Prezident İlham Əliyev də eynilə ümummilli liderin mövqeyindən prinsipiallıq və ardıcılıqla çıxış edir. O, dünyaya bəyan edir: “Bir daha demək istəyirəm ki, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü heç vaxt müzakirə mövzusu olmamışdır və olmayıacaqdır. Bizim mövqeyimiz həm beynəlxalq hüquq normalarına, həm də tarixi ədalət və real məntiqə əsaslanır. Azərbaycanın ərazi bütövlüyü bərpa olunmalıdır. İşğal edilmiş bütün torpaqlardan Ermənistana işğalçı qüvvələri çıxarılmalıdır”.

Ümummilli lider böyük dövlətlərin başçıları ilə diaЛОQ zamanı onların üzərinə xüsusi məsuliyyət düşdürüyü qətiyyətlə vurğulayırdı. İstər ABŞ və Rusiyada, isterse də Fransa və İngiltərədə keçirdiyi yüksək səviyyəli görüşlər zamanı bu fikri xüsusi vurğulayırdı: “Siz öz iqtisadi, maliyyə və hərbi imkanlarınızdan istifadə edərək yer üzünən hər bir guşəsində sülhün və sabitliyin bərqərar olmasına öz töhfənizi verməlisiniz”.

Heyrətləndirmək istedədi

1994-cü ildə prezident Heydər Əliyev Fransaya səfər etmişdi. Diplomatik korpusun nümayəndələri qarşısında çıxış edirdi. Söz alanlardan biri Azərbaycan rəhbərinə belə bir sual verdi: “Cənab Prezident, siz keçmiş sovetoloqsunuz. Necə bilirsiz, MDB-nin taleyi necə olacaq?” Prezident zəndlə onun üzünə baxdı və üzünə bir qədər humor hissi verərək “Ovanesov, siz hələ də keçmiş SSRİ və onun üzərində qurulan müstəqil olkələrin taleyi ilə maraqlanırsınız? Axı mən siz 1983-cü ildə Kremlə qəbul edərkən SSRİ-nin taleyi ilə bağlı fikirlərimi çox aydın söyləmişdim. Deyəsən, yaddaşınız zəifləyib. Mən isə siz yaxşı xatırlayıram. Bizim düz 30 dəqiqə dialoqumuz oldu” – dedi. Bu sözlərdən sonra erməni Ovanesov stola çökdü. Zaldakılar Prezident Heydər Əliyevin hafizəsinə heyran qaldılar.

1994-cü ilin iyulunda Səudiyyə Ərəbistanının kralı Fəhər Əbdül Əzziz əl-Səudun dəvəti ilə onun olkəsinə səfər edən liderimiz böyük hörmət və izzətə qarşılındır. Kral məhz Heydər Əliyevin İsləm dininə olan münasibətini, bağlılığını yüksək qiymətləndirərək müqəddəs Kəbənin qapılarının onun üzünə açılmasına icazə verdi. Belə icazələr tarixdə barmaqla sayıla bilər. Bu, Heydər Əliyevə olan xüsusi diqqət və Allah-Təalanın onun taleyinə yazdığı müqəddəs bir əməl idi. Kəbəni ziyarət zamanı namaz mərasimi isə nümayəndə heyətini müşayiət edən ərab şeyxini, sözün əsl mənasında, çasdırmışdı. Prezident Heydər Əliyev həmin mərasimdə bütün rituallara dəqiqliklə əməl etməklə ətrafdakıları heyrətləndirmişdi.

Heydər Əliyev İsləm dinin də kamil bilicilərindən idi. Kəbə ziyarətindən sonra Məkkə valisi Maacid Əbdül Əzziz əl-Səudla görüş zamanı islami dəyərlərdən, müqəddəs Məkkə və Mədinənin tarixindən geniş səhəbət açan Prezident Heydər Əliyev belə bir fikir də söylədi: “Bəzi məlumatlara görə, Kəbənin özü Misirdən gələn qaçqınlar tərəfindən qoyulub”. Heydər Əliyevin İsləm dini, Məhəmməd peyğəmbərin həyatı və fəaliyyəti, islamın mövcud durumu və perspektivi haqqında fikirləri Məkkə valisini gerçəkdən təcəcibləndirdi. O, “cənab Prezident, sizin islamə bu qədər bağlılığınızı, dinimiz haqqında zəngin biliyiniz bizə imkan verir ki, siz Məkkənin fəxri vətəndaşı elan edək. Siz buna layiqsiniz. Müqəddəs şəhərimizin qapısı həmisi üzünüze açıqdır” – dedi.

Tarixi çıxış

1995-ci ilin mayında Azərbaycan rəhbərinin Bolqaristana səfəri zamanı həmin olkənin parlament üzvləri qarşısında çıxışı nəzərdə tutulmuşdu. O vaxt kommunist rejimindən siyrişmiş Bolqaristanın prezidenti demokrat Jelyü Jelev idi. O, öz çıxışında Bolqaristan kommunistlərinin başçısı Todor Jivkovun olkədə yaratdığı böhranlı vəziyyətdən, SSRİ-nin onun olkəsini də 15 müttəfiq respublikadan biri kimi öz tərkibinə qatmaq cəhdindən də səhəbət açdı. Sonra söz Azərbaycan Prezidentinə verildi. Çıxışını Azərbaycanın müstəqilliyi və onun qorunub saxlanması üzərində quran Azərbaycan Prezidenti Dağılıq Qarabağ münaqişəsinin yaranma tarixi, onun həlli ilə bağlı görülen işlər haqqında ətraflı məlumat verdi. Beynəlxalq separatizm və terrorizm haqqında, onun başəriyyətə vurduğu ziyanla əlaqədar fikirlərini açıqladı. Keçmiş Sovet İttifaqındakı vəziyyətlə bağlı da müəyyən tarixi məqamlara aydınlıq gətirərək qəfil tərəf-müqabilini naqolay vəziyyətə saldı. O dedi: “Bolqaristan prezidenti Jelyü Jelev öz çıxışında bildirdi ki, keçmiş SSRİ rəhbərliyi bu olkəni 15 müttəfiq respublikadan biri kimi öz tərkibinə qatmaq cəhdində bulunurdu. Mən bu məsələyə aydınlıq getirmək istəyirəm. Əslində tam tərsindədir. Olkənin sabiq rəhbəri Todor Jivkov dəfələrlə Sov. İKP MK-nin Siyasi Bürosuna müraciət edirdi ki, Bolqaristani 16-ci müttəfiq respublika kimi Sovet İttifaqının tərkibinə qatsınlar. Deym ki, Siyasi Büroda bu məsələyə birmənəli münasibət yox idi. Lakin hər halda məsələ qapalı müzakirəyə çıxarıldı. Mən – Heydər Əliyev çıxış edərək bildirdim ki, Todor Jivkovun bu təklifinə müsbət cavab vermək məqsədəyən deyil. Çünkü beynəlxalq aləmdə düzgün qarşılanmaz və s. Onu da deym ki, mənim bu təklifimi Siyasi Büro üzvlərindən müdafiə edənlər oldu. Jivkovun təklifi qəbul olunmadı. Xatirimdədir, sonralar bu məsələ gündəliyə bir de çıxarıldı. Yenə də eyni cür münasibət oldu. İcaza verin qururla bildirim ki, o vaxt Bolqaristandan SSRİ-nin tərkibinə qatılmamasının əsas səbəbkarlarından biri qarşınızdadır”. Daha sonra zarafatla əlavə etdi: “Bəlkə o vaxt atdırığım addım üçün indi mən minnətdarlıq edəsiniz”?! Bolqaristan parlamentinin sədri yekun sözündə Prezident Heydər Əliyev dərin məzmunlu çıxışı və o vaxt atdırığım üçün təşəkkür etdi: “Cənab Prezident, siz tarixi çıxış etdiniz. Bolqaristandan taleyi ilə bağlı bizə məlum olmayanı da söylədiyinizə görə çox sağ olun”.

(ardı var)

Səyyad AGƏBABALI, yazıçı-publisist